

บทบรรณาธิการ

ท่านผู้อ่านที่เคารพ

ปาริชาตฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ของปีที่ 11 ซึ่งมีเรื่องน่าสนใจหลายสาขาวิชา หลากหลายแนวคิด เช่นเดียวกับฉบับที่แล้ว

เรื่องเกี่ยวกับภาษามืออยู่ 2 เรื่อง คือ ความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของคำว่า “ได้” ในภาษาไทย โดย ประภัสสร ภักธนาวิก และ ภาษาไทยถิ่นใต้ในบริบททางวัฒนธรรม โดย เฉลิมชัย ส่งศรี

เรื่องราวด้านวรรณกรรมก็มีอยู่ 2 เรื่อง คือ ผู้ร้ายในมิกาดโ : ถึงร้ายก็น่ารัก โดย นิดา มีสุข และ ยุคสมัยของกวีนิพนธ์กับการตีความ มองผ่านกวีนิพนธ์รางวัลซีไรต์ ตั้งแต่ พ.ศ.2523-2541 โดย มาโนช ดินลานสกุล

บทความด้านคติชนวิทยาก็มีอยู่ 2 เรื่อง เช่นเดียวกัน คือ บานอ : สื่อสะท้อนภูมิปัญญาของชาวไทย ที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดย พรพันธุ์ เขมคุณาศัย และ เอกชัย ศรีวิชัย กับวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดย จริน ศิริ

นอกจากนั้น ยังมีบทความที่น่าสนใจอีก 3 เรื่อง ซึ่งมีทั้งเรื่องที่เป็นการแจ้งแหล่งข้อมูลสำหรับการค้นคว้า เรื่อง www ทางสาขาสติ โดย นันทนา ณ ระนอง ความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะเรื่อง อัตภาวะและอนันตภาวะ : สัจธรรมแห่งการดำรงอยู่ โดย ผศ.มโน พิสุทธิรัตนานนท์ และบทความแสดงทัศนะทางการศึกษาเรื่อง คุณธรรมและจริยธรรมที่ครูควรจะต้องกระทำ โดย รศ.ชุตตา จิตพิทักษ์

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความช่วยเหลือในการอ่านบทความทางด้านภาษาศาสตร์ในฉบับนี้คือ รศ.ปรีชา ทิชนพงศ์ กองบรรณาธิการวารสารปาริชาต ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

อ่านปาริชาตฉบับนี้แล้ว หากมีข้อท้วงติงหรือแนะนำประการใด กรุณาฝากข้อความไปยังกองบรรณาธิการ หรือหากท่านมีบทความที่จะส่งมาร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดให้กับผู้อ่านทางวารสารปาริชาต กองบรรณาธิการก็จะรอรับบทความจากท่านอยู่ตลอดเวลา ด้วยความยินดียิ่ง

ขอบคุณครับ

จำเริญ แสงดวงแข